

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8CPr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615218549
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615218549.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v spore žalobkyne L.. P. L., M.. XX.X.XXXX, Q. P. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou, VASIL', ŠIMONOVÍČ & partners s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, Košice proti žalovanej Základnej škole Slovinky, Slovinky 71, právne zastúpenej JUDr. Elenou Penxovou - advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves o náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru a náhradu škody, o vzájomnej žalobe žalovanej Základnej školy Slovinky, Slovinky 71, právne zastúpenej JUDr. Elenou Penxovou - advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves proti žalobkyni L.. P. L., M.. XX.X.XXXX, Q. P. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou, VASIL', ŠIMONOVÍČ & partners s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, Košice o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnávala takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 25.323,79 Eur po odpočítaní zákonných zrážok

- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 952,- Eur od 1.1.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 952,- Eur od 1.2.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.3.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.4.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.5.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.6.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.7.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.8.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.9.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.10.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.11.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.12.2014 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.1.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.2.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.3.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.4.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.5.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.6.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.7.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.8.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.9.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.10.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.11.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.12.2015 do zaplattenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 141,04,- Eur od 1.1.2016 do zaplattenia a to všetko v dvoch splátkach po 12.662,- eur s tým, že prvú splátku uhradí žalovaná žalobkyni do 15.12.2016 a druhú splátku uhradí žalovaná žalobkyni do 15.6.2017, pričom omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Súd vzájomný návrh žalovanej o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňa naďalej zamestnávala z a m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.10.2015 a zmenenou dňa 31.3.2016 domáhala, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť jej sumu 25.328,48 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodňovala tým, že na základe Dohody o zmene dojednaných pracovných podmienok od 1.8.1994 vykonávala pracovnú činnosť vychovávateľky na ZŠ Slovinky a od 5.9.1994 pracovala vo funkcii učiteľky. Následne od 1.8.1997 došlo k zmene pracovného pomeru žalobkyne na dobu neurčitú v zmysle Dohody o zmene dojednaných pracovných podmienok zo dňa 29.7.1997. Žalovaná je zamestnávateľom žalobkyne od 1.7.2002, kedy žalovaná nadobudla právnu subjektivitu a potvrdila žalobkyňi platnosť pracovnej zmluvy v rozsahu práv a povinností ako boli dojednané s Okresným úradom Spišská Nová Ves, Odbor školstva, mládeže a telesnej kultúry. Žalobkyňi bola dňa 8.7.2013 doručená výpoveď z pracovného pomeru podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Oznámením zo dňa 14.7.2013 doručenom žalovanej dňa 15.7.2013, žalobkyňa oznámila žalovanej, že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnaní. Žalobkyňa dňa 3.9.2013 podala na Okresnom súde Spišská Nová Ves žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. O žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 7CPr/2/2013 zo dňa 26.2.2014, ktorým súd určil, že výpoveď žalovanej zo dňa 4.7.2013 doručená žalobkyňi dňa 8.7.2013 o skončení pracovného pomeru medzi žalobkyňou a žalovanou podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatná. Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie súdu I. stupňa vo všetkých jeho výrokoch, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 5.11.2015. Uplatnenie nároku na náhradu mzdy nie je viazané na právoplatnosť rozhodnutia súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Napriek tomu, že žalobkyňa oznámila žalovanej, že trvá na ďalšom zamestnaní listom zo dňa 14.7.2013, žalovanej doručenom dňa 15.7.2013, nepridelovala a naďalej nepridelovala žalobkyňi prácu a neumožňuje jej tak vykonávať prácu v zmysle pracovnej zmluvy. Žalobkyňi vznikol nárok na náhradu mzdy od oznámenia účinného dňa 15.7.2013, avšak žalovaná v mesiacoch august až október 2013 teda počas výpovednej doby žalobkyňi mzdu poskytovala. Žalobkyňa preto požaduje mzdu od 1.11.2013, keďže jej nárok nie je premlčaný. Splatnosť mzdy za mesiac november 2013 bola dňa 31.12.2013 a premlčacia lehota tak začala plynúť od 1.1.2014, teda nárok sa premlčí najskôr dňa 1.1.2017. Výpoveď bola žalobkyňi doručená dňa 8.7.2013, výpovedná lehota začala plynúť 1.8.2013, ktorá uplynula dňa 31.10.2013. Až dňa 1.11.2013 prestala žalovaná žalobkyňi prácu pridelovať. Najskôr vychádzala z hrubého príjmu, ktorý u nej za júl, august, september 2013, ktorý činil 2.892,07 Eur. Hrubá mzda činila 1.157,17 Eur, priemerný hodinový zárobok činil 5,9342 Eur a priemerný mesačný zárobok činil 927,22 Eur a za obdobie 23 mesiacov (1.11.2013 - 30.9.2015) 21.326,06 Eur. Na pojednávaní konanom dňa 31.3.2016 požiadala o zmenu žalobného petitu z odôvodením, že pri určení jej priemerného zárobku z ktorého sa priznáva náhrada mzdy je nutné vychádzať z ustanovenia § 29 ods. 2 a ods. 4, ako aj § 4 ods. 4 až 6 z. č. 553/2003 Z. z. a pri výpočte náhrady mzdy vychádzala z funkčného platu za rok 2013 vo výške 952,- Eur mesačne, za rok 2014 vo výške 1.004,- Eur mesačne a za rok 2015 vo výške 1.058,- Eur, čo spolu činí 24.673,04 Eur. Uviedla dôvody, pre ktoré si uplatňuje mzdu za celé obdobie nepridelovania práce a to jednak preto, že skutočným zámerom žalovanej bolo ukončiť pracovný pomer so žalobkyňou za každých okolností, teda zbaviť sa jej, pričom ešte v čase trvania súdneho sporu rozdelila časť úväzku žalobkyne medzi učiteľov a prijala miesto žalobkyňi dôchodkyňu. Svojim konaním žalovaná vyvolala taký stav, že bolo vylúčené aby si našla žalobkyňa akúkoľvek prácu vo svojom odbore v okolí Krompách, resp. v celom Košickom a Prešovskom kraji. Žalovaná tiež odobrila žalobkyňi triednictvo, čo spôsobilo zníženie jej príjmu. Ak by bola žalobkyňa riadne zamestnaná, jej priemerný hodinový zárobok by činil 5,9342 Eur čo je podiel súčtu hrubej mzdy žalobkyne za mesiace júl, august, september 2013 a počtu odpracovaných hodín žalobkyňou za toto obdobie, teda priemerný mesačný zárobok činí 927,22 Eur. Za obdobie od 1.11.2013 do 5.11.2015 teda za 24 mesiacov a 4 dni vznikol žalobkyňi nárok na náhradu mzdy vo výške 24.673,04 Eur, ktorý si uplatňuje z osobitných dôvodov. Takýmto dôvodmi sú, že žalovaná sa pokúšala zakryť skutočný zámer a to snahu ukončiť so žalobkyňou pracovný pomer za každých okolností s úmyslom zbaviť sa jej, že v čase súdneho sporu žalovaná prijala za účelom náhrady miesto žalobkyňi dôchodkyňu,

že žalobkyni bolo odobraté triedníctvo a sklad učebníc, čím sa znížil jej príjem z ktorého sa odvíja výpočet mzdy, že v prípade pridelovania práce žalobkyni by táto dosahovala v roku 2014 príjem 1.087,50 Eur, v roku 2015 sumu 1.137 Eur, že žalovaná tak poškodila povesť a dobré meno žalobkyne by bolo vylúčené, aby si žalobkyňa našla akúkoľvek prácu v okolí Krompách, resp. v celom Košickom a Prešovskom kraji. Žalobkyňa si ďalej uplatnila náhradu škody zodpovedajúcu 655,47 Eur.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že žiada žalobkyni znížiť uplatnený nárok - náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru príp. náhradu mzdy na čas presahujúci 12 mesiacov žalobkyni nepriznať vôbec a tiež aby súd rozhodol tak, že od žalovanej nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňa ďalej zamestnávala. Uviedla, že žalovaná ukončila so žalobkyňou pracovný pomer ku dňu 31.10.2013 a od skončenia pracovného pomeru nemala záujem sa zamestnať, pričom v tomto čase boli voľné pracovné miesta na ZŠ Krompachy, ul. Maurerovej. Tiež na webovej stránke Ministerstva vnútra bola informácia o voľných pracovných miestach žalovanej, o čom sa žalobkyňa mohla informovať. Na začiatku školského roka 2014/2015 v mesiaci júl 2014 zamestnala žalovaná učiteľku na kratší pracovný čas 12 hodín týždenne a v auguste 2014 bola prijatá ďalšia učiteľka na plný úväzok na 1. stupeň. Stalo sa tak v čase, kedy ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti výpovede a žalovaná mala za to, že žalobkyňa nie je jej zamestnancom a že výpoveď je platná. Poukázala na to, že žalobkyni bolo vyplatené odstupné bez daní a odvodov za 4 mesiace vo výške 3.808,- Eur a túto sumu žiadala započítať s požadovanou náhradou mzdy. Uviedla, že je rozpočtovou organizáciou a má stanovený fixný rozpočet na počet zamestnancov, takže nie je možné žalobkyňu zamestnať ani na kratší úväzok. Pri počte žiakov 137 pripadá 11,13 pedagogických zamestnancov avšak žalovaná zamestnáva 12,38 pedagogických zamestnancov. V školskom roku 2016/2017 má žalovaná zamestnaných viac o 1,25 pedagogických zamestnancov, čo znamená že bude musieť pristúpiť k ďalším organizačným opatreniam.

3. Žalobkyňa k stanovisku žalovanej písomne uviedla, že napriek právoplatnému výroku súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru, jej prácu žalovaná neprideľuje čo odôvodňuje absenciu voľného pracovného miesta, pričom opakovane obsadila uvoľnené pracovné miesto inou osobou ako žalobkyňou. Tiež uviedla, že je nutné, aby žalovaná predložila výpočet odstupného, ktorý žiada započítať bez príslušných daní a odvodov. Žalovaná zaslala žalobkyni oznámenie o výške a zložení funkčného platu od 6.11.2015 vo výške 961 Eur, pričom za obdobie od 6.11.2015 do 30.11.2015 jej vyplatila sumu 605,97 Eur.

4. Súd sa pokúšal o riešenie sporu zmierlivo, na čo právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že z ich strany je ústupok v tom zmysle, že by vyplatila žalobkyni náhradu mzdy za 23 mesiacov po odpočítaní dane, odstupného, avšak len v tom prípade, pokiaľ by žalobkyňa súhlasila s tým, aby bol ukončený pracovný pomer. V opačnom prípade bude žalovaná preukazovať v konaní nadbytočnosť a nemožnosť zamestnávať žalobkyňu. Na poslednom pojednávaní žalovaná uviedla, že pristúpila k takému riešeniu, že po dohovore s dvoma učiteľmi, znížila im úväzky, ktoré pridelila žalobkyni. Situácia je taká, že žalobkyňa učí 4 resp. už len tri vyučovacie hodiny, avšak plat má taký akoby učila celý úväzok. Žalobkyňa uviedla, že očakáva vrátenie plného úväzku a odmieta podpísať dohodu o zmene pracovných podmienok.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli stranám sporu doručené a ktorých obsah nebol stranami sporu spochybnený najmä : dohodou o zmene dojednaných pracovných podmienok, potvrdením o platnosti pracovnej zmluvy, výpoveďou zo dňa 4.7.2013, oznámením zo dňa 14.7.2013, rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 7CPr/2/2013 zo dňa 26.2.2014, výplatnými páskami žalobkyne, článkom v Denníku Plus 1 Deň a vyhlásením riaditeľky v Slovinskom občasníku, oznámením o výške a zložení funkčného platu, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4C/106/2012, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/13/2014, zápisnicou o prešetrení sťažnosti na osobu žalobkyne, stupnicou platových taríf pedagogických zamestnancov, prílohou č. 2 ku kolektívnej zmluve vyššieho stupňa, žiadosťou o doplnenie príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie, výzvou na pridelovanie práce zo dňa 5.11.2015, vyjadrením žalovanej k výzve žalobkyne zo dňa 11.11.2015, korešpondenciu medzi stranami sporu v období február až apríl 2016, výpisom z osobného účtu DDS v roku 2012, 2013, 2014, odmenami riaditeľky ZŠ Slovinky pre rok 2013, 2014, 2015, prehľadom ušlej mzdy žalobkyni za obdobie 11/2013 až 4.11.2015, stanoviskom učiteľov a rady školy, voľné pracovné miesta zverejnené žalovanou na internetovej stránke, výpočet DDP, žiadosti žalovanej na dofinancovanie osobných nákladov na rok 2016 a zistil tento skutkový stav :

6. Žalobkyňa od dňa 1.8.1994 vykonávala na ZŠ Slovinky pracovnú činnosť vychovávateľky. Vo funkcii učiteľky pracovala od 5.9.1994, pričom od 1.8.1997 bol jej pracovný pomer zmenený na dobu neurčitú. Od 1.7.2002 je zamestnávateľom žalobkyne žalovaná, ktorá jej dňa 8.7.2013 doručila v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce výpoveď z pracovného pomeru.

7. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 1CoPr/4/2014 - 362 zo dňa 16.9.2015, bol potvrdený rozsudok súdu I. stupňa č. 7CPr/2/2013 - 298 zo dňa 26.2.2014. Bolo nimi rozhodnuté o žalobe žalobkyni podanej tunajšiemu súdu dňa 3.9.2013, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce tak, že výpoveď žalovanej zo dňa 4.7.2013 doručená žalobkyni dňa 8.7.2013 o skončení pracovného pomeru medzi žalobkyňou a žalovanou je neplatná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 5.11.2015.

8. Dôvodom neplatnosti výpovede danej žalovanou žalobkyni bola skutočnosť, že rozhodnutím zamestnávateľa (teda žalovanej) tak o organizačnej zmene ako aj o nadbytočnosti žalobkyne boli od počiatku sledované iné ciele, než žalovaná ako zamestnávateľ predstierala so zámerom zastrieť svoje skutočné zábery a takýto postup je v rozpore so zákonom a to ustanovením § 13 ods. 3 vety prvej Zákonníka práce ako aj § 3 Občianskeho zákonníka, čo má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu a to výpovede z pracovného pomeru z tvrdeného dôvodu nadbytočnosti.

9. Žalobkyňa prípisom zo dňa 14.7.2013 (ktorý bol žalovanej doručený dňa 15.7.2013), oznámila žalovanej, že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnaní žalovanou. Tiež ihneď ako nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 1CoPr/4/2014 - 362 zo dňa 16.9.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu I. stupňa č. 7CPr/2/2013 - 298 zo dňa 26.2.2014 prípisom zo dňa 5.11.2015 (ktorý bol žalovanej doručený dňa 6.11.2015) žalobkyňa vyzvala žalovanú, aby jej pridelovala prácu a plnila si povinnosti zamestnávateľa. Napriek týmto upovedomeniam, žalovaná žalobkyni nepridelovala, ani neprideluje žiadnu prácu a neumožňuje jej pracovať v zmysle pracovnej zmluvy z dôvodu toho, že nedisponuje voľným pracovným miestom v pozícii pedagogického ani v pozícii nepedagogického pracovníka.

10. Nároku na náhradu škody sa žalobkyňa domáhala počnúc dňa 15.7.2013. Keďže však žalovaná počas výpovednej lehoty, teda v mesiacoch august až október 2013 mzdu žalobkyni poskytla, požaduje žalobkyňa náhradu mzdy až od 1.11.2013. Splatnosť mzdy za mesiac november 2013 bola dňa 31.12.2013 a premlčacia lehota tak začala plynúť od 1.1.2014, teda nárok žalobkyne nie je premlčaný (premlčí sa najskôr dňa 1.1.2017).

11. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že žiada, aby ju žalovaná naďalej zamestnávala. Ihneď ako jej bola daná výpoveď v júli 2013 zaslala žalovanej list, v ktorom žiadala o pridelovanie práce. Následne so žalovanou komunikoval jej právny zástupca. Keď rozhodnutie o určení neplatnosti nadobudlo právoplatnosť, boli zasielané ďalšie výzvy zo strany jej právneho zástupcu. Od doby, kedy jej bola daná výpoveď, bolo prijatých niekoľko pedagogických zamestnancov pre I. stupeň, jednalo sa o L.. W., U. L.. F., U. L.. P. J. A. L.. Q.. Keďže L.. Q. išla na materskú dovolenku, dostala ponuku nastúpiť na jej miesto, ale s podmienkou, že sa jej pôvodná zmluva s pracovnou dobou na neurčito, bude zmenená na dobu určitú do doby materskej dovolenky L.. M. Q.. Bolo jej to ponúknuté listom zo dňa 23.2.2016, avšak výzva na stretnutie jej bola doručená po termíne, kedy malo k stretnutiu dôjsť. Zmenu pracovnej zmluvy na dobu určitú odmietla. Z uvedeného vyplýva, že ju zamestnávateľ mohol zamestnávať, avšak nechcel a plný úväzok pani L.. Q. prerozdelil medzi kolegov. Ona poberá mzdu aj napriek tomu že nepracuje, pričom pracovať mohla a môže. Nadstav u žalovanej je umelo vytváraný, pretože v čase, kedy sa viedol súdny spor, prijímala žalovaná ďalšie osoby. V čase kedy nebola zamestnaná, bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Krompachoch, kde pravidelne chodila na základe predvolaní, avšak nikdy jej nebola ponúknutá žiadna práca. Sledovala ponuky, ale neočakávala že jej bude práca ponúknutá, pretože s tým všetkým, čo sa rozpútalo okolo jej osoby, by si žiadnu prácu nenašla. Žiadne pracovné miesto jej ponúknuté nebolo. Rekvalifikácia jej tiež ponúknutá nebola. V tomto regióne je problém nájsť si miesto v školstve. Preto sa rozhodla, že sa chce vrátiť späť, kde pracovala 20 rokov. Iný príjem nemá. V priebehu celého obdobia nebola práceneschopná. Má prvú aj druhú atestáciu v učiteľstve pre I. stupeň a má vzdelanie - vedúci metodického združenia. Už v čase, keď bola z práce prepustená pre údajnú nadbytočnosť, tak jej bolo zaslané 3-mesačné odstupné s tým, že mala nárok na 4-mesačné odstupné, preto si ho aj žiadala a následný chybný mesiac jej bol doplatený. Celkovo

jej bola zaplatená suma 3.808,- Eur. K zníženiu jej finančných prostriedkov zo strany žalovanej došlo a tým, že už v roku 2012 jej bolo odobrané triednictvo a príplatok za vedenie skladu učebníc, bola ukrátená o mimoriadnu odmenu ministerstva školstva za rok 2014 vo výške 100,- eur. Táto odmena bola zaslaná Ministerstvom školstva pre každého učiteľa, ktorý bol nahlásený alebo oznámený - bol v stave školstva. Takisto prišla o túto čiastku aj za rok 2015, na čo vedenie školy reagovalo, že na túto čiastku nárok nemá, nakoľko v čase zberu údajov nebola zamestnankyňou školy, čo po právoplatnosti rozsudku o neplatnosti výpovede nie je pravda. Dôchodkové doplnkové poistenie, jej bolo vyplácané na jej účet v DDP Sympatia, avšak po daní výpovede jej daná suma nebola zaslaná za celý rok 2013, teda ani za 10 mesiacov, kedy bola zamestnankyňou školy a prispievala do sociálneho fondu. V tomto konaní zamestnávateľ pokračuje a odmieta jej príspevok na DDP zasielať. Žalovaná žiada od nej predloženie zamestnaneckej zmluvy. Tiež jej za daný kalendárny rok bola zamestnávateľom zasielaná suma do výšky 2% z objemu zúčtovaných plátov zamestnancom príspevok na DDP, čo sa prejavilo až vo výpise zaslanom v ďalšom kalendárnom roku. V roku 2014 jej zo strany zamestnávateľa nebola zaslaná žiadna finančná čiastka. Mohla pracovať u žalovanej, na jej strane nebola prekážka a ani v čase jej prepustenia žiadna nadbytočnosť u žalovanej neexistovala, teda mohla svoju prácu plnohodnotne vykonávať a poberať plat, ktorý jej patrí. Po zaevidovaní sa na úrade práce jej bola priznaná dávka v nezamestnanosti po dobu pol roka vo výške 50% z platu. Následne už nič viac nepoberala, ani sociálnu dávku. V tomto období ešte žila mamka, takže v podstate žila z úspor a z jej dôchodku. Dňa 4.3.2015 došlo k úmrtiu jej mamky. Doposiaľ mala v súvislosti so súdnymi spormi len výdavky, aj keď bola v nich úspešná. Žila s usparených finančných prostriedkov. Má aj nejaké zainvestované peniaze, sú však časovo viazané, takže nemôže s nimi disponovať. Nebude od žalovanej požadovať doplatenie dopravného, stravného a príspevku na kultúrno-spoločenské podujatie, napriek tomu, že je presvedčená, že jej to patrí. Je permanentne vystavená ohováraniam a vykreslená v očiach verejnosti ako učiteľka nie neschopná učiť a naučiť, ale ako učiteľka, ktorá si od detí vyžaduje niečo v súvislosti s intimitou, takže pravdepodobnosť zamestnania je v jej prípade nulová. Navyše tento problém získať prácu v regióne majú aj učitelia, ktorí nemajú takúto povesť. Ak by si aj niekde podávala žiadosti, je presvedčená o tom, že by si prácu v širokom okolí ani nenašla. Od roku 2012 sa povesť o jej osobe v tom negatívnom svetle začala na ZŠ Slovinky a samozrejme nielen ústnym podaním ale aj následnou medializáciou sa tieto klamlivé informácie dostali do povedomia ľudí v okolí aj širšom okolí. Napriek tomu sa chce do tejto školy vrátiť. Štatutárna zástupkyňa žalovanej vo svojej odpovedi zamĺčala, že po právoplatnosti rozsudku o neplatnosti výpovede keď prišla na pracovisko, ju vyzvala, aby ho opustila. Bolo to ešte v novembri 2015. Druhý krát navštívila osobne pracovisko v decembri 2015, kedy opäť žiadala, aby jej bola pridelovaná práca o to viac, že jej prišlo nemorálne poberať mzdu aj napriek tomu, že nepracuje. Mzda jej je od novembra 2015 až do súčasnej doby vyplácaná mzda v rôznej výške cez cca 1.000,- eur brutto. Čo sa týka výzvy na prerokovanie pridelovania práce, list prevzala v deň, kedy sa malo stretnutie realizovať, po 15,00 hod. avšak stretnutie sa uskutočnilo o 14,00 hodine. Oznámenie jej iste mohlo byť zaslané skôr, nakoľko o tehotenstve L.. Q. sa vedelo minimálne niekoľko mesiacov. Pokiaľ ide o L.. Q. jej úväzok bol prerozdelený medzi ostatných učiteľov. Tak ako v predchádzajúcich školských rokoch aj teraz učitelia druhého stupňa vyučujú na prvom stupni aj keď na to nemajú aprobáciu, teda sú nekvalifikovaní. Samotná žalovaná s aprobáciou slovenský jazyk a občianska výchova pre druhý stupeň vyučuje neodborne telesnú výchovu na prvom stupni. Tiež učiteľka biológie vyučuje telesnú výchovu na prvom stupni a vychovávateľka vyučuje telesnú výchovu na prvom stupni a podobne sú vyučované aj hodiny vlastivedy a prírodovedy. Podľa nej v rozhodnutí súdu má byť uvedená hrubá mzda a až následne potom zamestnávateľ z tejto hrubej mzdy bude vykonávať zrážky. Rozporovala aj spôsob, akým si žalovaná započítavala odstupné. V čase, kedy bolo prvostupňovým súdom rozhodnuté, že výpoveď daná žalobkyni je neplatná, žalovaná minimálne v dvoch prípadoch prijala do pracovného pomeru učiteľku pre primárne vzdelávanie osoby na dobu neurčitú - t.j. L.. Q. dohodou o zmene dojednaných pracovných podmienok z 26.8.2015 a potom aj L.. P. z 26.8.2015. Starostlivý hospodár by určite v tej situácii, ktorá bola na škole minimálne jednej učiteľke ponechal pracovnú zmluvu na dobu určitú a to do právoplatného skončenia pracovného sporu so žalobkyňou. Žalobkyňa bola prepustená z dôvodu nadbytočnosti, teda keď sa uvoľnilo nejaké miesto a už nebola nadbytočnosť, tak sa dalo logicky očakávať, že žalovaná bude túto prácu pridelovať žalobkyni. To vyplýva aj zo zákonníka práce v zmysle ktorého ak po daní výpovede zamestnanec požiadá o pridelovanie práce a podá žalobu, kde sa domáha neplatnosti skončenia pracovného pomeru, tak až do rozhodnutia súdu platí fikcia, že tento pracovný pomer trvá. Čiže neobstojí argumentácia žalovanej, že nepridelovala prácu preto, lebo bola daná žalobkyni výpoveď. Táto výpoveď totiž bola daná pre nadbytočnosť a ak sa nejaké miesto uvoľnilo, nadbytočnosť tu už nebola a ihneď mala byť práca pridelovaná žalobkyni.

12. Štatutárna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že v škole je nadstav pedagogických zamestnancov a to nariadením vlády SR č. 208/2015, ktoré určuje počty pedagogických zamestnancov na základe počtu žiakov. Každý september nového školského roka sa do 15-teho určujú alebo hlásia počty žiakov a počty zamestnancov v škole. Ku dňu 15.9.2015 mali stav žiakov 140, čiže podľa prehľadnej tabuľky by mali mať 11,38 pedagogických zamestnancov. Desatinné čísla sú tam uvádzané preto, lebo sú tam nižšie úväzky. Pri prepočte 140 žiakov delene koeficient 12,3, toľko žiakov by malo byť na jedného pedagóga. Žalovaná dokladovala v protokole 12,25. Tým že dňa 5.11.2015 nadobudol právoplatnosť rozsudok o neplatnosť výpovede podľa zákonníka práce museli žalobkyňa prijať späť a stav pedagogických zamestnancov sa zvýšil o jednu celú, čiže majú stav nie 12,25, ale 13,25 pedagogického zamestnanca. Takýto počet žiakov je predpokladaný aj na ďalší rok, prípadne môže nastať posun smerom nadol. Čo sa týka zamestnávania iných učiteľov, žalovaná dodržala zákon č. 390/2011 Z.z. o povinnom zverejňovaní z voľných pracovných pozícií u zamestnávateľa. Čiže na webovej stránke košického samosprávneho kraja, boli zverejnené voľné pracovné miesta, na ktoré sa prihlásili aj L.. P. na znížený úväzok na 12 vyučovacích hodín. Z roku 2014 dala učiteľka prvého stupňa výpoveď 25.8. - L.. B. a bolo treba súrne riešiť vzniknutú situáciu. Táto výzva taktiež bola zverejnená na webovom sídle košického samosprávneho kraja a prihlásila sa L.. Q., ktorá má pracovnú zmluvu od 2.9.2014. Ostatné pracovné pozície na dohodu boli buď nepedagogickí zamestnanci alebo učelia náboženskej výchovy alebo z úradu práce prostredníctvom dobrovoľníckej služby - konkrétne pani Q., ktorá robí asistentku učiteľke I. stupňa. Na škole nie je voľná pracovná pozícia a už vôbec nie na miesto učiteľa. Žiadala, aby súd náhradu mzdy presahujúcu mzdu 12 mesiacov žalobkyňa nepriznal, keďže nemala ani úsilie na základe výziev sa prísť informovať o voľné pracovné pozície a ani si nikde prácu nehľadala. Po 1.11.2013 bola žalobkyňa vo výpovednej lehote, takže jej prácu pridelovať nemohla. Vedela o tom, že žalobkyňa na súd bola podala žalobu o určenie neplatnosti výpovede. V období od novembra 2013 do novembra 2015 nepridievala prácu žalobkyňa, keďže dostala výpoveď. Keď sa uvoľnila pracovná pozícia na prvom stupni v tomto období pre učiteľku I. stupňa nepridelila túto prácu žalobkyňa pretože žalobkyňa nebola už zamestnankyňou žalovanej, keďže mala výpoveď. Úradu práce voľné pracovné miesta neoznámila. Nepoprela, že v roku 2014 a 2015 uzatvorila pracovné zmluvy s L.. Q. J. L.. P. najskôr na dobu určitú na jeden školský rok a potom na dobu neurčitú, pretože sa rozhodla pre tieto učiteľky. Tiež nepoprela, že učelia z druhého stupňa učia na prvom stupni. Jedná sa o učiteľov ktorí vyučujú predmetný blízke ich odbornosti, napr. biologička učí prírodovedu na prvom stupni a aj to len prechodne, kým sa vráti Mgr. Q. z materskej dovolenky. Nepoprela, že vychovávateľka učí výchovy, keďže môže učiť výtvarnú, telesnú či hudobnú výchovu. Takto vyučuje aj pani Q. - pomocná asistentka. Potvrdila, že dňa 30.6.2016 jej končí funkcia a od 1.7.2016 bude nová pani riaditeľka školy U.. C. R.. Zmeny úväzkov bude riešiť nová pani riaditeľka. Je pravdou, že potom ako dostala žalobkyňa výpoveď, oznámila žalovanej, že ju považuje za neplatnú a trvá na ďalšom zamestnávaní. Právny zástupca žalobkyňa jej zaslal niekoľko výziev, na ktoré vždy odpovedala záporne, že škola nedisponuje žiadnym voľným pracovným miestom. Avizovali žalobkyňa, že pani L.. Q. odchádza na materskú dovolenku, poslali jej listom predvolanie - oznámenie o tom, aby sa dostavila na prerokovanie ohľadom pridelovania práce, bolo to 23.2. a sedenie sa malo konať 25.2., keďže to potrebovali riešiť čím skôr. Zaslali to žalobkyňa poštou, pričom 25.2. sa ospravedlnila v ďalšom liste, ktorý doručila do podateľne dňa 26.2.2016, s tým, že nedostala list včas, takže sa nemohla prerokovania zúčastniť. Dňa 26.2.2016 ráno sa stretli na chodbe a očakávala, že príde za ňou, ale len prešla okolo nej. L.. Q. potvrdila, že mieni byť na materskej dovolenke 4 mesiace plus prázdniny s tým, že v septembri 2016 nastúpi do práce. V čase kedy chcela prerokovať zmenu pracovného pomeru u žalobkyne mala vedomosť o tom, že Mgr. Q. bude na materskej dovolenke len krátky čas. Podľa žalovanej má žalobkyňa nárok na sumu 15.885,30 eur, pretože zo sumy 24.689,14 eur ktorá je síce vyššia ako navrhovala žalobkyňa, je nutné odpočítať odstupné 2.904,92 eur, avšak z čistého príjmu. Nepoprela prerozdelenie úväzku p. Q. ani to, že niektoré predmety na prvom stupni vyučujú učelia druhého stupňa. Pokiaľ by prijali žalobkyňa aj keď len na 4 mesiace, vznikla by problémová situácia, keďže na súde jej protinávrh a v septembri už nastúpi L.. Q.. Obrana žalovanej spočívala v tom, že je rozpočtovou organizáciou a preto je nevyhnutné nárok uplatnený žalobkyňou znížiť, prípadne náhradu mzdy na čas presahujúci 12 mesiacov žalobkyňa vôbec nepriznať. Keďže žalobkyňa v školskom roku 2015/2016 bude nútená znížiť počet pedagogických zamestnancov, nie je možné aby zamestnala žalobkyňa a to ani na kratší úväzok.

13. Medzi stranami sporu prebiehala korešpondencia. Výzvou zo strany žalovanej bola dňa 23.2.2016 žalobkyňa vyzvaná, aby sa zúčastnila prerokovania pridelovania jej práce. Žalobkyňa žalovanej oznámila, že sa nemohla zúčastniť rokovania z objektívnych dôvodov, pretože až dňa 25.2.2016 jej bol doručený list žalovanej. Zároveň žiadala o nový termín rokovania, s tým, aby do budúca bola

informovaná s väčším časovým predstihom. Žalovaná reagovala na odpoveď žalobkyne s tým, že pristúpila na alternatívu riešenia, aby boli zaslané návrhy obsahu prerokovaného formou písomnou. Žalovaná spísala návrh dohody o zmene pracovných podmienok, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu a na základe ktorej by sa pracovná zmluva menila tak, že žalobkyňa by zastupovala L.. M. Q. počas jej materskej dovolenky. Žalobkyňa sa k návrhu dohody žalovanej vyjadrila tak, že nevidí dôvod na zmenu v bode 2 a požiadala, aby jej bola pridelovaná práca s tým, že sa bezodkladne dostaví na pracovisko a bude si svoje povinnosti plniť. Žalovaná zaslala žalobkyni vyjadrenie k listu, z ktorého vyplýva, že žalovaná nedisponuje voľným pracovným miestom. Dňa 14.3.2016 bol zaslaný list žalobkyne žalovanej, v ktorom opäť uviedla, že má záujem, aby jej bola pridelovaná práca a nie je zrejmé, z akého dôvodu jej žalovaná strana nechce pridelovať prácu počas neprítomnosti L.. Q., pretože tomu nebráni žiadna zákonná prekážka. Uviedla, že z jej strany nie sú kladené žiadne prekážky k tomu, aby jej počas neprítomnosti L.. Q. bola pridelovaná práca učiteľa.

14. Žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala výpočet funkčného platu u žalobkyne. Zhodne so žalobkyňou uvádzala že v roku 2013 činil 952,- Eur mesačne, v roku 2014 činil 1.004,50 Eur mesačne a v roku 2015 činil 1.058,- Eur mesačne spolu vo výške 24.689,14 Eur. Uvedená suma pozostáva zo sumy 1.904,- Eur (2 mesiace roku 2013), zo sumy 12.048,- Eur (12 mesiacov za rok 2014) zo sumy 10.580,- Eur, avšak za obdobie 4 dni roku 2015 uvádzala sumu 151,14 Eur na rozdiel od žalobkyne ktorá požadovala sumu 141,04 Eur. Za obdobie 24 mesiacov a 4 dní (1.11.2013 - 5.11.2015) to spolu podľa žalovanej činí 24.689,14 Eur a podľa žalobkyne činí 24.673,04 Eur. Žalovaná nenamietala ani nárok žalobkyne náhrady škody zodpovedajúcej príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré mala povinnosť odvádzať na DDP, však uvádzala sumu 650,75 Eur, na rozdiel od žalobkyne, ktorá uviedla sumu 655,44 Eur. Výhrady žalovanej smerovali k tomu, aby pri rozhodovaní o výške náhrady mzdy súd bral v úvahu čistý príjem žalobkyne a tak isto postupoval aj v prípade odstupného ktoré bolo vyplatené žalobkyni za 4 mesiace po 726,23 Eur.

15. Svedkyňa pani L. R. - ekonómka žalovanej tak v písomnom prehľade ušlej mzdy žalobkyne od 1.11.2013 do 4.11.2015, ale aj vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila stanovisko žalobkyne, že v úvahu sa má brať brutto príjem žalobkyne. Pri výpočte DDP za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2015 je rozdiel medzi žalobkyňou vyčíslenou sumou 655,44 Eur a žalovanou sumou 650,75 Eur v tom, že žalobkyňa v roku 2013 bola mesiac práceneschopná, teda nemala príjem z pracovného pomeru z ktorého by sa odpočítali 2%.

16. Štatutárna zástupkyňa Obce Slovinky(zriaďovateľa žalovanej strany sporu od 1.12.2014) pani Y. B. - vo svojej výpovedi uviedla, že riešila otázku zamestnancov ZŠ s bývalou pani riaditeľkou pani Stehlíkovou a mala vedomosť o tom, že žalobkyňa sa stala nadbytočnou. Nepoprela, že žalobkyni je mzda poskytovaná aj keď nepracuje, no podľa jej stanovisko by sa pre žalobkyňu pracovné miesto malo nájsť. Tiež mala vedomosť, o tom, že dvom pedagogickým pracovníčkam bol zmenený pracovný pomer z doby určitej na dobu neurčitú.

17. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, v znení účinnom k 1.11.2013, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

18. Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, v znení účinnom k 1.11.2013, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

19. Podľa § 29 ods. 2 a 4 zákona č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom znení ku 1.11.2013, ak

osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku alebo o priemernej mzde, je ním funkčný plat podľa § 4 ods. 4 až 6, plat pri výkone inej práce alebo funkčný plat podľa § 30 ods. 3 priznaný zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie. Pri poskytovaní platu zamestnancom, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, zamestnávateľ neuplatní ustanovenia § 43 ods. 1 písm. d), § 96 ods. 3 a 5, § 118 ods. 2 a 3, § 119 ods. 2, § 120 až 124, § 127 ods. 1 až 3, § 128, § 134 a 135 Zákonníka práce.

20. Podľa § 4 ods. 4 až 6 zákona č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom znení ku 1.11.2013, funkčný plat na účely tohto zákona je súčet tarifného platu, zvýšenia tarifného platu podľa § 7 ods. 7 a 8 a príplatkov určených mesačnou sumou podľa odseku 1 písm. c) až j), l), u) a v). Funkčný plat je aj plat pri vykonávaní inej práce alebo funkčný plat poskytovaný podľa § 30 ods. 3, § 32a ods. 1 a § 32b ods. 1 a 2. Funkčný plat na účely tohto zákona je aj osobný plat určený zamestnancovi podľa § 7a. Ak ide o zamestnanca, ktorému sa poskytuje výkonnostný príplatok podľa § 14a, funkčný plat na účely tohto zákona je súčet funkčného platu podľa odseku 4 alebo osobného platu podľa odseku 5 a priemerného výkonnostného príplatku. Priemerný výkonnostný príplatok je suma rovnajúca sa mesačnému priemeru výkonnostných príplatkov vyplatených za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. V prejednáwanej veci je nepochybné, že žalobkyňa počas plynutia výpovednej doby podala na súde žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a ihneď potom ako jej bola výpoveď zamestnávateľa doručená oznámila žalovanej, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnávala. Žalovaná napriek tomu, že nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie súdu o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru neprideľovala a doposiaľ neprideľuje žalobkyni ako zamestnankyni podľa pracovnej zmluvy prácu, teda na jej strane ide o prekážku v práci.

22. Zmyslom inštitútu náhrady mzdy je poskytnúť žalobkyni za obdobie za ktoré je v pracovnom pomere (avšak pre nejakú prekážku nepracuje), náhradu vo výške priemerného zárobku. Jedná sa o nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru ktorý je svojou povahou sankciou voči žalovanej ako zamestnávateľovi za to, že neplní svoju zákonnú povinnosť prideľovať žalobkyni ako zamestnankyni prácu podľa pracovnej zmluvy a zároveň má toto ustanovenie vo vzťahu k žalobkyni ako zamestnankyni žalovanej satisfakčnú povahu za neplatne skončený pracovný pomer.

23. Vo veci je sporná doba po ktorú má byť náhrada mzdy poskytnutá žalovanou žalobkyni a to za čas presahujúci 12 mesiacov, keďže žalovaná ako zamestnávateľ požadovala o jej zníženie, resp. jej nepriznanie. Ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce pre nepriznanie náhrady mzdy nad 12 mesiacov neprípúšťa ako dôvod skutočnosť akou bola žalobkyňa zamestnankyňou pred tým ako s ňou žalovaný ukončil neplatne pracovný pomer. Neboli teda podstatné okolnosti v osobe, správaní a v pracovnom hodnotení žalobkyne počas trvania pracovného pomeru, ale skutočnosti, ktoré nastali po neplatnom skončení pracovného pomeru a tiež skutočnosť že náhrada mzdy nemá charakter ekvivalentu mzdy za vykonanú prácu ale charakter zadosťučinenia.

24. Súd upriamuje pozornosť na to, že nie žalobkyňa má dôkaznú povinnosť preukazovať okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by jej súd mal priznať nárok na náhradu mzdy nad 12 mesiacov, ale práve žalovaná je tým subjektom, ktorý ak túto procesnú obranu uplatní znáša dôkazné bremeno a musí preukázať, prečo by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by súd priznal žalobkyni nárok na náhradu mzdy po dobu viac ako 12 mesiacov.

25. Pri rozhodovaní o znížení, prípadne nepriznaní náhrady mzdy žalobkyni súd bral zreteľ aj na to, či žalobkyňa mala záujem sa po neplatnom skončení pracovného pomeru zapojiť do práce a ak nie aké boli dôvody pre ktoré tak neurobila. V prospech žalobkyne a v neprospech žalovanej boli skutočnosti, že :
- dňa 14.7.2013 žalobkyňa potom ako jej bola dňa 8.7.2013 doručená výpoveď žalovanej z pracovného pomeru oznámila žalovanej, že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnaní. Žalovaná jej prestala prácu prideľovať po uplynutí výpovednej lehoty t. j. 31.10.2013
- od dňa 3.9.2013 sa žalobkyňa domáhala žalobou určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súde o čom mala žalovaná vedomosť, teda musela si byť vedomá nie len toho, že pracovný pomer žalobkyne sa neskončil, ale aj že sa žalobkyňa podala na súd žalobu
- dňa 28.10.2013 žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu požiadala žalovanú o prideľovanie práce

- od 1.11.2013 do 4.11.2015 bola žalobkyňa vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom počas celej doby jej nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie a ani jej nebolo vydané odporúčanie do zamestnania zodpovedajúce jej požiadavkám
- dňa 26.8.2014 žalovaná zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa pre primárne vzdelávanie na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- dňa 9.7.2014 žalobkyňa zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa anglický jazyk, náboženská výchova na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- dňa 9.7.2014 žalobkyňa zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015 na 12 hodín týždenne, t. j. 52,17%, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- dňa 9.7.2014 žalobkyňa zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015 na 3 hodiny týždenne, t. j. 13,04%, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- v čase trvania súdneho sporu teda od 3.9.2013 do 5.11.2015 kedy pracovný pomer žalobkyne so žalovanou trval, žalovaná uzatvorila pracovné zmluvy s U. Q.A. od 2.9.2014 do 31.8.2015 na dobu určitú a od 1.9.2015 na dobu neurčitú a s pani Sabovou od 25.8.2014 do 31.8.2015 na dobu určitú a od 1.9.2015 na dobu neurčitú a rozdelila časť úväzku žalobkyne medzi učiteľov
- dňa 5.11.2015 v deň, kedy rozhodnutie súdu ktorým bola určená neplatnosť výpovede danej žalobkyni žalovanou, požiadala žalobkyňa opäť žalovanú aby jej umožnila vykonávať prácu v zmysle pracovnej zmluvy. K pridelovaniu práce žalovanou žalobkyni nedošlo napriek tomu, že dôvodom neplatnosti výpovede danej žalovanou žalobkyni bola skutočnosť, že rozhodnutím žalovanej tak o organizačnej zmene ako aj o nadbytočnosti žalobkyne boli od počiatku sledované iné ciele, než žalovaná ako nežiaduceho zamestnanca sa zbaviť
- dňa 23.2.2016 žalovaná promptne vyzvala doporučenou zásielkou žalobkyňu, aby sa zúčastnila prerokovania pridelovania jej práce, ktoré sa malo konať už dňa 25.2.2016 a ktorého sa žalobkyňa nezúčastnila, pretože zásielku prevzala oneskorene.
- žalovaná spísala návrh dohody o zmene pracovných podmienok, ktorá mala byť uzavretá medzi účastníkmi konania a na základe ktorej by sa pracovná zmluva menila tak, že žalobkyňa by zastupovala L.. M. Q. počas jej materskej dovolenky. Žalobkyňa sa k návrhu dohody žalovanej vyjadrila tak, že nevidí dôvod na zmenu v bode 2 a požiadala, aby jej bola pridelovaná práca s tým, že sa bezodkladne dostaví na pracovisko a bude si svoje povinnosti plniť. Žalovaná zaslala žalobkyni vyjadrenie k listu, z ktorého vyplýva, že žalovaná nedisponuje voľným pracovným miestom.
- Dňa 14.3.2016 žalobkyňa žalovanej listom oznámila, že má záujem, aby jej bola pridelovaná práca a nie je zrejmé, z akého dôvodu jej žalovaná strana nechce pridelovať prácu počas neprítomnosti L.. Q., pretože tomu nebráni žiadna zákonná prekážka. Uviedla, že z jej strany nie sú kladené žiadne prekážky k tomu, aby jej počas neprítomnosti L.. Q. bola pridelovaná práca učiteľa.

26. Žalobkyňa teda o vrátenie sa do práce prejavovala značný záujem. Žiadala o pridelovanie práce žalovanú osobne, písomne, cestou právneho zástupcu s tým, aby mala možnosť poberať plat za plnohodnotnú prácu. Na strane žalovanej nebola ochota žalobkyňu zamestnať napriek tomu, že výpoveď ktorú žalobkyni dala bola napadnutá neplatnosťou, teda za stratu zamestnania žalobkyne niesla plnú zodpovednosť. V čase, kedy žalobkyňa nepracovala, nevylúčila možnosť získať prácu sprostredkované prostredníctvom úradu práce, nakoľko bola riadne evidovaná na úrade práce a počas celého obdobia od 1.11.2013 do 4.11.2015, jej nebolo ponúknuté žiadne vhodné pracovné miesto. Ona sama mala dôvodné obavy, že si vhodnú prácu u iného zamestnávateľa nenájde vzhľadom na to, že v regióne v ktorom žije je pre nedostatok pracovných príležitostí problém nájsť si pracovné miesto, ktoré by zodpovedalo práci dohodnutej v pracovnej zmluve so žalovanou (v školstve), ale hlavne na to, čo všetko sa v súvislosti s jej osobou rozpútalo, popísalo či zverejnilo. Po zaevidovaní na úrade práce jej bola priznaná dávka v nezamestnanosti po dobu pol roka vo výške 50% z platu, avšak následne už nepoberala žiadny dávky. Žila len z usporeních finančných prostriedkov.

27. Zo strany žalovanej nebolo preukázané, že by žalobkyňa nemala úmysel si nájsť inú prácu a získať tak príjem z pracovného pomeru, ani že by mala príležitosť sa zamestnať, ale túto príležitosť nevyužila. Nebolo zistené, že by mala iný príjem zo závislej, prípadne inej činnosti, ale hlavne, že jej snahou mať prospech z vlastnej nepoctivosti a že jej vlastne vyhovuje brať príjem a nepracovať. Samotné podanie žaloby žalobkyňou bola jedna z foriem ako prinútiť zamestnávateľa, aby ak jej bude platiť mzdu, jej urýchlene pridelil prácu a preto nárok žalobkyne na náhradu mzdy za obdobie od 1.11.2013 do 4.11.2015 je plne opodstatnený.

28. Súd neprípisoval právnu relevanciu tvrdeniu žalovanej, že od nej nie je možné spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu zamestnávala ak v čase, keď žalobkyňa dala pre nadbytočnosť výpoveď, mala možnosť ju zamestnávateľ a v súčasnej dobe takú možnosť nemá. Túto situáciu si zavinila sama svojím konaním, nie pričinením žalobkyne. Prichádzalo by to v úvahu v tak závažných prípadoch, ak by napríklad po neplatnom skončení pracovného pomeru bol zamestnanec neskôr právoplatne uznaný vinným za spáchanie trestného činu alebo priestupku voči svojmu nadriadenému. V tomto konaní žiaden osobitný dôvod preukázaný nebol.

29. V kontexte s vyššie uvedeným nemožno opomenúť, že v roku 2013, kedy bola žalobkyňa daná neplatná výpoveď, jej podľa žalovanej mohlo byť pridelovaných len 7 hodín priamej výučby. Podľa vyjadrenia štatutárnej zástupkyne žalovanej, žalobkyňa nesúhlasila so znížením úväzku, preto žalovaná pristúpila z dôvodu nadbytočnosti k výpovedi. Ďalší školský rok 2014-2015 na tento úväzok t.j. 7 hodín mala byť prijatá pani P.. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou však vyplýva, že pani P. bola v školskom roku 2014-2015 učiteľkou pre primárne vzdelávanie s pracovným úväzkom 12 hodín týždenne, od apríla roku 2015 to bolo 15 hodín týždenne, od septembra 2015 to bolo 19 hodín týždenne a od marca 2016 to bolo 25 hodín týždenne. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná mohla poskytnúť údajne len 7 hodín, ale učiteľke, ktorá nastúpila namiesto žalobkyne už bolo v zmluve daných 12 hodín, a neskôr tento úväzok bol zmenený v podstate na plný úväzok. Súd sa plne stotožnil s vyjadrením žalobkyne, že žalovaná je tým subjektom ktorý spôsobuje, že pre žalobkyňu nie je možné vytvoriť úväzok, pričom pre iných zamestnancov to možné je. Žalobkyňa nemôže niesť zodpovednosť za nenáležité vedenie personálneho obsadenia u žalovanej.

30. Argument žalovanej, že žalobkyňa nevyvinula snahu zamestnať sa v kontexte vyššie uvedených okolností je nesprávny a účelový, keďže žalovaná bola tá, ktorá vyvolala protiprávny stav a tento stav bez ďalšieho udržiavala a žalobkyňa prácu nepridievala. Nebolo dôvodným preto žiadať od žalobkyne, aby si prácu naďalej aktívne hľadala. Naopak je odporujúce dobrým mravom, ak žalovaná, ktorý v rozpore so zákonom skončí pracovný pomer so slabšou zmluvnou stranou, následne od nej žiada aktívny prístup v hľadaní si nového zamestnania bez zreteľa na fakt, že jeho konanie tento stav vyvolalo. Za tohto stavu názor žalovanej, že žalobkyňa nevyvinula dostatočnú snahu o získanie zamestnania a jej konanie nemožno vyhodnotiť ako aktívny prístup o zamestnanie sa, súd považuje za nenáležitý. Naopak prístup žalovanej sa v predmetnej veci javí ako nezodpovedný, pokiaľ poskytovala mzdu bez požadovania výkonu práce žalobkyňou a ktorá bola ochotná uhradiť všetky nároky žalobkyne pokiaľ táto prestane mať o zotrvanie v pracovnom pomere záujem.

31. Pre rozhodnutie súdu bolo dôležité vyjadrenie svedkyne pani Y. B., štatutárnej zástupkyne obce, (obce, ktorá je od 1.12.2014 zriaďovateľom žalovanej), ktorá sa nedokázala jednoznačne vyjadriť k dôvodom nadbytočnosti žalobkyne, ani jej záujmu nastúpiť do práce, ale ani k výške odmeny poskytnutej riaditeľke školy. Časovo nevedela potvrdiť, kedy došlo k prijatiu dvoch nových pracovníčok, ani kedy sa im zmenil pracovný pomer z doby určitej na dobu neurčitú. Tiež sa nevedela vyjadriť k tomu, či ZŠ robila nejaké personálne opatrenia pre prípad, že výpoveď daná žalobkyňou žalovanou bude vyhlásená za neplatnú. Závažným sa súdu javí stanovisko starostky obce, teda osoby, ktorá má právo spolupracovať a prerokovávať so štatutárnym zástupcom žalovanej problematiku komplexného zabezpečenia personálneho obsadenia školy a ktorá vo svedeckej výpovedi uviedla, že pre žalobkyňu by sa mala práca nájsť.

32. Súd z vyššie uvedených dôvodov vzájomný návrh žalovanej o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnávala zamietol a dospel k názoru, že žalobkyňa má právo na náhradu mzdy za dva mesiace v roku 2013 v sume 1.904,- Eur (2 x 952,- Eur), za 12 mesiacov v roku 2014 v sume 12.048,- Eur (12 x 1.004,- Eur) za 10 mesiacov v roku 2015 v sume 10.580,- Eur, a za 4 dni (1.11.2015 - 4.11.2015) v sume 141,06 Eur, teda za obdobie 24 mesiacov a 4 dní (1.11.2013 - 5.11.2015) spolu činí 24.673,04 Eur brutto. Výhrady žalovanej smerovali k tomu, aby pri rozhodovaní o výške náhrady mzdy súd bral v úvahu čistý príjem žalobkyne a tak isto postupoval aj v prípade odstupného ktoré bolo vyplatené žalobkyňu za 4 mesiace po 726,23 Eur.

33. Na základe rozhodnutia súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru vzniká zamestnávateľovi nielen povinnosť vyplatiť zamestnancovi mzdu z neplatne skončeného pracovného pomeru ale z tejto sumy zabezpečiť aj odvodové povinnosti na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a odviesť preddavok na daň. Ide o zákonnú povinnosť zamestnávateľa, ktorá môže vzniknúť až po nadobudnutí právoplatnosti

a vykonateľnosti rozsudku súdu o uložení povinnosti zamestnávateľovi zaplatiť zamestnancovi náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru. Až z takéhoto rozhodnutia súdu môže zamestnávateľ zistiť, v akej sume túto náhradu súd prizná, teda objektívne nemôže splniť svoju zákonnú odvodovú povinnosť skôr.

34. Pokiaľ ide žalobkyňou požadovanú náhradu škody titulom nevyplatených povinných príspevkov na doplnkové dôchodkové sporenie vo výške 655,44 eur, žalovaná uznala nárok žalobkyne avšak znížený o sumu 4,69 eur. Túto sumu patrične zdôvodnila, súd jej preto priznal žalobkyni nárok v sume 650,75 Eur, ktorý pripočítal k priznanej náhrade mzdy v sume 24.673,04 Eur a súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná vyplatiť žalobkyni sumu 25.323,79 Eur po odpočítaní zákonných zrážok.

35. Pokiaľ ide návrh žalovanej na započítanie 4 - mesačného odstupného vo výške 3.808,- Eur a zníženie nároku uplatneného žalobkyňou o túto sumu, súd poukazuje na to, že pohľadávky z pracovno-právnych vzťahov predstavujú také pohľadávky, ktoré nemožno započítať a ani proti nim nie je možné namietat' započítanie jednostranným úkonom. Zákonník práce nepozná inštitút započítania (kompenzácie), ako je upravený v § 580 O.z., z toho vyplýva jediný záver, že zamestnávateľ svoje pohľadávky voči zamestnancovi musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou, pretože započítanie pohľadávky zamestnávateľa voči mzdovým nárokom zamestnanca je neprípustné.

36. Zároveň priznal žalobkyni úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákona tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože bolo preukázané, že žalovaná sa dostala v vyplatení mzdy do omeškania a so súhlasom žalobkyne povolil žalovanej splácať istinu s príslušenstvom v splátkach s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky stane sa zročné celé plnenie.

37. Podľa § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, má nárok na plnú náhradu trov konania.

40. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.